

ministeriet til Bestemmelse om Tiltale. Af Justitsministeriet er det afgivet til Finansministeriet til Gennemsyn, for saa vidt der skulde være Sager, som Finansministeriet skulde oplyse ud over, hvad der er oplyst i Forhørene, og i Gaar eller i Forgaars er det sendt tilbage til Justitsministeriet til Bestemmelse om Aktion. Forhøret over Detailhandlerbankens Administration er endnu ikke afsluttet, og ligeledes er Forhøret over Nibe og Løgstor Banker ikke afsluttet, i hvert Fald ikke kommet til noget af Ministerierne endnu; det maa altsaa bero i Kommissionen endnu. (Afbrydelse af *Justitsministeren*). Ja, saa er det i alt Fald kommet i den allersidste Tid, jeg har ikke hørt, at Forhøret over de to Banker er afsluttet. Det maa altsaa være afsluttet for ganske kort Tid siden. Hvis der skulde være Tale om Forbrydelser ved Fredericia Banks Administration, vil det selvfølgelig blive gjort til Genstand for Undersøgelse. Bankkomiteen har delegeret et af sine Medlemmer til at være en Slags tilsynsførende med Fredericia Bank, og han vil selvfølgelig til Bankkomiteen og Finansministeriet indberette, hvad der opdages i Bankens Administration. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Borgmester og By- og Herredsfogedens Stilling overfor Fredericia Bank, da det er et Forhold, der ikke vedrører Finansministeriet.

Af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) blev der rettet tre Spørgsmaal til mig. Det ene af dem stod in blanco, blev i alt Fald ikke udtrykt i Ord. Det andet lød saaledes: Hvor stor er Statens effektive Garanti? Det kan jeg naturligvis ikke svare paa i dette Øjeblik. Jeg har, hver Gang jeg har talt derom, sagt: Imellem 3 og 6 Mill. Kr. Det er det Beløb, man antager vil medgaa. Sandheden ligger altsaa formodentlig midt imellem: ca. 4 Mill. Kr. Men det ærede Medlem vil forstaa, at i et saa uhyre Bo, som her er Tale om, kan det i dette Øjeblik ikke siges, hvor stor Statens Garanti vil blive. Det vil den endelige Afvikling til sin Tid vise.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvilke Følger Forkastelsen af dette Lovforslag vilde faa? Jeg skal til Besvarelse af det Spørgsmaal henvise til Finansministerens Resolution af 10. Marts. Den lyder saaledes: „Herved bemyndiger jeg Konferensraad Falbe-Hansen og Statsgældsdirktør Andersen som Statens Repræsentanter i Bankkomiteen til med bindende Virkning for mig under Forbehold af Lovgivnings-

magtens Samtykke“ osv. Denne Erklæring er ikke, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), et privat Brev til Bankkomiteen — det ærede Medlem bebrejdede Bankkomiteen, at den i en saa vigtig Sag tog Notits af private Breve fra Finansministeren —, den er en embedsmæssig og officiel Ordre fra Finansministeriet til Bankkomiteen. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde før, at de alvorlige Forhold, som krævede hurtig Handling, muligt bevirkede, at der kom nogen Formløshed i Ekspeditionen af de Sager, som her var Tale om, men dette gælder i alt Fald ikke denne Erklæring. Den er udfærdiget efter Finansministerens personlige Ordre, efter hans personlige Koncept, og den er udfærdiget med Paraf i Finansministeriet. Den er altsaa in optima forma og er ikke paa nogen som helst Maade et privat Brev. Noget andet er, om den i Skyndingen muligt ikke har faaet en saa nøjagtigt udpenslet juridisk Affattelse, som den under andre Forhold kunde ventes at have faaet i en saa vigtig Sag. Paa denne Erklæring antager jeg, at Spørgsmaalet om Betydningen af denne Lovs Forkastelse hovedsagelig beror. Denne Erklæring udtaler, at den binder Finansministeren — „med bindende Virkning for mig“ staar der. Det vil altsaa sige, at den binder Statskassen. At den binder Finansministeren, er naturligvis et Udtryk for hans Formening om, at den binder Statskassen — at udtale, at den binder ham personligt, har jo ikke Spor af Betydning —, der tilføjes: „under Forbehold af Lovgivningsmagtens Samtykke.“ Finansministeren har altsaa i Kraft af sin Stilling som Finansminister forpligtet Statskassen til sammen med Bankerne at yde Garanti for Institutter, som maatte blive inddragne under Bankkomiteens Administration. Forbeholdet om Lovgivningsmagtens Samtykke er efter min Mening et Mellemværende mellem Finansministeren og Lovgivningsmagten og ikke mellem Bankerne og Statskassen. At sige, at Bankkomiteen er ansvarlig, hvis Lovgivningsmagten trækker sig tilbage, hører jo ingen Steder hjemme. Bankkomiteen er et rent administrativt Organ, nedsat af Finansministeren og Bankerne i Forening, og administrerer de Opgaver, der paalægges den af Finansministeren og Bankerne. Naar Bankkomiteen faar Bemyndigelse eller Ordre, hvad man nu vil kalde det, til at inddrage ogsaa andre Banker under Garantien, saa gør den det selvfølgelig paa Finansministerens Ansvar,